

Početna stranica>Pokretanje sudskog postupka>Europski pravosudni atlas u građanskim stvarima>**Izvođenje dokaza**
Pierādījumu iegūšana

Belgija

Uzmanību! Padomes Regula (EK) Nr. 1206/2001 no 2022. gada 1. jūlija ir aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2020/1783.

Saskaņā ar jauno regulu veiktie paziņojumi atrodami [šeit](#)!

2. pants – Saņēmēja tiesas

Noklikšķiniet zemāk uz saites, lai iepazītos ar visu kompetento iestāžu (šā panta nozīmē) sarakstu.

Kompetento iestāžu saraksts

3. pants – Centrālā institūcija

Centrālā institūcija, kas atbild par regulas 3. panta 1. un 3. punktā minēto uzdevumu veikšanu, ir Federālā tieslietu pārvalde.

Federālā tieslietu pārvalde

Starptautiskās tiesiskās sadarbības dienests civilietās

Boulevard de Waterloo, 115

B-1000 Bruxelles

Belgique

Tālr.: +32(2)542.65.11

Fakss: +32(2)542.70.06 / +32(2)542.70.38

E-pasts: eu1206ue@just.fgov.be

Darba valodas: franču, nīderlandiešu un angļu.

5. pants – Valodas, kas ir pieņemamas veidlapu aizpildīšanai

Pieprasījuma veidlapu un pieprasījumu pamatojošos dokumentus sagatavo vai tulko tā pirmās instances tiesas apgabala valodā, kurai pieprasījums adresēts.

6. pants – Pieprasījumu un citu paziņojumu nosūtīšanai pieņemamie līdzekļi

Beļģijā pieņemtie nosūtīšanas tehniskie līdzekļi:

-pasts

-fakss

17. pants – Centrālā institūcija vai kompetentā(-ās) iestāde(-es), kas atbild par lēmumu pieņemšanu attiecībā uz pieprasījumiem tiešai pierādījumu iegūšanai

Federālā tieslietu pārvalde

Starptautiskās tiesiskās sadarbības dienests civilietās

Boulevard de Waterloo, 115; 1000 Bruxelles

Tālr.: +32(2)542.65.11

Fakss: +32(2)542.70.06 / +32(2)542.70.38

E-pasts: eu1206ue@just.fgov.be

21. pants – Nolīgumi vai vienošanās, kuros dalībvalstis ir puses un kuri atbilst 21. panta 2. punkta nosacījumiem

Beļģija paziņo, ka attiecībā ar citām dalībvalstīm jautājumos, kas attiecas uz šīs regulas darbības jomu, regulai ir priekšroka salīdzinājumā ar šādiem instrumentiem:

1922. gada 21. jūnija konvencija starp Beļģiju un Lielbritāniju par tiesas un ārpustiesas dokumentu nosūtīšanu un pierādījumu iegūšanu;

Hāgas 1954. gada 1. marta konvencija par civilprocesu;

1956. gada 1. marta konvencija starp Beļģiju un Franciju par tiesu abpusēju palīdzību civilietās un komercietās;

Ņujorkas 1956. gada 20. jūnija konvencija par alimentu piedziņu ārvalstīs;

1959. gada 25. aprīļa nolīgums starp Beļģijas valdību un Vācijas Federatīvās Republikas valdību, lai veicinātu Hāgas 1954. gada 1. marta konvencijas par civilprocesu piemērošanu;

1989. gada 23. oktobra konvencija starp Beļģiju un Austriju par tiesu savstarpējo palīdzību un sadarbību tieslietās, kas ir papildus Hāgas 1954. gada 1. marta konvencijai par civilprocesu.

Lapa atjaunināta: 01/08/2022

Šīs lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datiem, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.